

KUŘÁK

Problematika mšic a nevytvořených pitbulů

Pokyny pro přežití vozíčkářů v běžném životě

Bod 1

Při rozhovorech je nezbytné vyhnout se veškerým zmínkám o venku, s výjimkou situací, kdy je zmiňován:

- a) bez souvislosti s mluvčím,*
- b) bez souvislosti se společníkem při rozhovoru,*
- c) bez souvislosti s kterýmkoli ze společných známých.*

Za nežádoucí je pokládáno zmiňování venku v přítomném a budoucím čase. Používání minulého času je přípustné, ovšem ani to se nedoporučuje. Zmínky o venku v budoucím čase v souvislosti se společníkem při rozhovoru představují pro tohoto těžkou urážku. Hovoří-li spolu dva lidé na toto téma, jedná se o jistý mírný druh zvrácenosti, přípustný pouze mezi blízkými lidmi, obvykle kumpány ze smečky.

*„Rozkvět“, č. 7
Šakalovy rady*

„Vždyť vy žijete pod zámekem. V uzavřeném prostoru, chápeš? Upínáte se sami na sebe a na tohle místo jako nevytvořená kuřata. Myslím, že právě z toho pramení všechny vaše zvrácenosti.“

„Zvrácenosti?“ Sfinga kašle a z nozder i mezi zuby se mu dere cigaretový kouř. „Co tím myslíš?“

Kuřák váhá. „Ále... spoustu věcí...“

„Vyjádři se,“ navrhuje mu Sfinga. „Zvrácenosti... to je docela silné slovo. Vážně by mě zajímalo, co máš na mysli.“

Kuřák se zachmuřeně tahá za korálek na svetru. Tenhle šedo zelený svetr pro něho upletl Hrbáč. Límec a manžety lemují skleněné korále se zornicemi, jaké se nosívají coby ochrana před určnutím.

„Však ty mi rozumíš,“ říká a zvedá pohled na Sfingu. „Moc dobře mi rozumíš.“

„Dejme tomu, že ano. A dejme tomu, že jenom chci, abys mi potvrdil moje domněnky.“

Kuřák odvrací zrak: „Měl jsem na mysli ty vaše hry. Noci, pohádky, rvačky, války... promiň, ale tohle všechno mi nepřipadá opravdové. Já tomu říkám hry. I když... i když třeba končí špatně.“

„Takže ti jde o Pompeia?“ Sfinga vraští čelo. „Už s tím zase začínáš?“

„O něj taky. Ale nejenom,“ dodává Kuřák spěšně. „Vůbec to nemusel být Pompeius. Ale fajn, no tak mluvmě o něm. Nepřipadá ti to trochu přehnaný – podříznout někoho jenom proto, že tady chtěl být za největšího drsnáka? V tomhle malém zatuchlém světečku... Prosim, Sfingo, nekoukej se na mě tak! Vždyť já mám přece pravdu! Za tohle žádné vůdcovství nestojí.“

Jsou sami ve vylidněné jídelně. Židle jsou odsunuté od stolů, na nichž se kupí špinavé talíře a ubrusy jsou samý drobek a mastná skvrna. Dveře na chodbu zůstávají pootevřené.